

Detta är en utskrift från från Göteborgs-Posten.

STÄNG

Utskriftversion av: <http://www.gp.se/kulturnoje/recensioner/konsert/konsert5fyrrar/1.2194836-christian-kjellvander-stenhammarsalen-fredag>

Publicerad 30 november 2013

Uppdaterad 1 december 2013

Bild: Jessica Segerberg

Christian Kjellvander | Stenhammarsalen, fredag

Sångerna fastnar, stannar kvar. Det är så bra att jag får nypa mig i armen.

Han har funnits där länge, Christian Kjellvander, som den där pålitliga, skarpa låtskrivaren, kanske den bästa i sin generation svenska singer/songwriter-män som befinner sig i ett musikaliskt landskap fullproppat av amerikanska förebilder, från country och 70-talsgiganter, till no depression-americana och indierock. Jag har varit ganska trött på hela genren och de senaste åren mest konstaterat att Christian Kjellvander har fortsatt att vara den där ytterst hantverkskunniga låtskrivaren som sällan släpper ifrån sig något ointressant utan att på allvar dyka ner i musiken.

Ny skiva och ett nytt grepp. The Pitcher är inspelad med delar av Göteborgs

symfoniker, med Martin Schaub (West of Eden m.m.) som arrangör. Schaub har förenat många svenska musiker med symfonikerna under Popicalkonceptet och då var det förstås självklart att Christian Kjellvanders band skulle avsluta säsongens Popical med två konserter.

Skivan växer långsamt, först var jag något avvaktande, hade väntat mig mer, men sångerna fastnar, stannar kvar, vill säga något. Live klaffar precis allting. Det är så bra att jag får nypa mig i armen. De åtta symfonikerna (fem stråkar, tre blås) fyller i Kjellvanders sånger, ökar tempot vid rätt lägen, förstärker melodier och stämningar, utan att dominera. Arrangemangen är strålande hela vägen. Blåset lyfter de förlösande elementen i vissa låtar, stråkarna kan hacka ikapp med gitarrerna, förtäta och utvidga.

Efter paus spelar Christian Kjellvander med sitt band utan förstärkning i några låtar. Det är lika bra, The zenith sunset från The pitcher rasslar med hackande elgitarrer och de kan vara lite trasiga en stund. Sedan fortsätter det med stråkar och blås och en del favoritlåtar från förr och nyare material, jag väntar på någon svacka, men nej, det verkar vara den perfekta kvällen.

Och en anledning är inramningen. Det är slutsålt. En lyssnande publik. Lokalen känns helt rätt. Alla inblandade verkar lika taggade som avslappnade. Och ljudet är magnifikt.

PM Jönsson